

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Cebotari Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 29.05.2017-10.08.2017
2. *instanța de apel*: 29.09.2017-22.11.2017
3. *instanța de recurs*: 31.01.2018 - 07.03.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 10 august 2017, Cebotari Ivan Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilit pedeapsă definitivă de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Cebotari I. în beneficiul lui Mocanu M. suma de 11.583 euro, echivalentul a 244.401, 3 lei, 530 dolari echivalentul a 9.603,6 lei și 2.999 lei, iar în total suma de 257.003,9 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Cebotari I. în noaptea de 27 septembrie 2012, în jurul orei 00:00 - 04:00, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din interes material, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauzele penale sunt disjuncte pentru a fi examinate în proceduri separate, prin forțarea ușii a pătruns în domiciliul lui Mocanu Mihail, din r-nul Xxxxx, localitatea Xxxxx, de unde pe ascuns au sustras suma de 34.750 euro echivalentul sumei de 553.567 lei, 1.590 dolari SUA, echivalentul sumei de 19.700 lei și 4.000 lei, un inel de căsătorie din aur de 3 gr. la prețul de 1.000 lei, 3 lanțuri din aur cu o greutate de 15 gr. la preț total de 3.500 lei și doi cercei din aur la prețul de 500 lei, cu bunurile sustrate părăsind locul comiterii faptei, cauzând, astfel, părții vătămate un prejudiciu în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 582.267 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (5) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, de trei persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care prin aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (4) Cod penal, să fie inclus în termenul pedepsei, termenul stabilit prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 10.05.2017, stabilindu-i pedeapsă definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 20 de ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- pedeapsa finală aplicată inculpatului este prea blândă;
- prima instanță nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei, nu a luat în considerație caracterul, gravitatea infracțiunii săvârșite, iar pedeapsa aplicată este prea blândă și neproporțională faptei comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că concluzionând vinovăția inculpatului Cebotari I. în comiterea faptei imputate, instanța corect a pus la baza sentinței de condamnare cumulul de probe administrate la faza urmăririi penale, ce au servit obiect de cercetare în instanța de fond, cu expunerea lor detaliată în conținutul sentinței de condamnare.

Instanța de apel a menționat că dispunând cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz în raport cu limita învinuirii formulate, a constatat corectitudinea soluției judiciare prin care s-a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond la adoptarea sentinței a ținut cont în deplină măsură de principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal), reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce-i atenuează sau agravează răspunderea penală.

Astfel, instanța de apel a indicat că constatând ca fiind dovedită fapta penală săvârșită de către inculpat, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75, 76 Cod penal, ce-i determină scopul de restabilire a echității sociale, reeducarea făptuitorului și prevenirea săvârșirii pe viitor a altor fapte penale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt: gravitatea infracțiunii, prezența antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției, prezența prejudiciului nerecuperat, deși inculpatul a acceptat de a repara integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, reținându-se în calitate de circumstanțe ce agravează răspunderea penală a inculpatului, comiterea faptei prejudiciabile de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Respectiv instanța de apel a reținut lipsa unei argumentări motivate a cerințelor formulate de procuror în vederea înăsprii pedepsei penale, or pedeapsa aplicată lui Cebotari I. prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal, se încadrează în limita celei prevăzute de legea penală pentru fapta imputată, fiind corect calculată în raport cu condamnările constatate prin hotărâri judiciare definitive și anume: decizia CSJ din 06.12.2016 (f.d. 89 v. III) și sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 10.05.2017 (f.d. 197 v. III), fiind una proporțională faptelor comise și echitabilă în raport cu persoana făptuitorului, urmărind scopul prevenirii derulării activității criminale, cu corectarea lui.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei;

- Cebotari I. este o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte similare, inclusiv și pentru infracțiuni de atac țîlhăresc, iar pedeapsa aplicată nu a dus la corectarea și reeducarea acestuia, astfel în privința acestuia nu a fost atins scopul pedepsei penale urmărit prin prisma art. 61 Cod penal;

- inculpatul își recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, însă careva acțiuni de recuperare a prejudiciului cauzat părții vătămate, nu a întreprins, fapt ce nu a fost luat în considerație la stabilirea pedepsei de instanțele de fond;

- Cebotari I. este o persoană predispusă de a comite infracțiuni și care își menține existența ca urmare a bunurilor obținute din sustrageri, fapt confirmat prin anterioarele condamnări și anume la 15.05.2014, prin sentința judecătorei Bălți a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (4) Cod penal, la cinci ani închisoare, cu suspendarea condiționată, în temeiul art. 90 Cod penal, a pedepsei penale pe o perioadă de probațiune de 5 ani; la 06.12.2016 prin decizia CSJ în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d); art. 317 alin. (1) Cod penal, cu aplicare dispozițiilor art. art. 84 alin. (1) și 85 Cod penal, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 7 ani; la 10.05.2017, prin sentința judecătorei Bălți, sediul Sîngerei în baza art. 42 alin. (3), 43, 188 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (1) Cod penal, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 14 ani;

- pedeapsa stabilită inculpatului este neproporțională celor comise de către acesta și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75, 84, 61 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel numai referitor la faptul, că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 84 alin. (4) Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Așadar, cu privire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și invocat de recurent, Colegiul penal statuează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal relevă prevederile art. 61 Cod penal, care stipulează că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Nu în ultimul rând sunt de menționat și dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevăd că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

De reținut este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă, iar sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Reieșind din textul hotărârilor instanțelor de fond, se reține că aceste instanțe au luat în considerație faptul, că în prezenta speță au fost stabilite în calitate de circumstanțe atenuante – recunoașterea vinei, iar ca circumstanță agravantă, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, totodată a fost luat în considerație faptul, că Cebotari I. are antecedente penale și nu a recuperat prejudiciul material.

De menționat este și acel fapt la cazul supus judecării, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) și a art. 317 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Bălți din 15 mai 2014, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 7 ani. Totodată, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 10 mai 2017, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (3), 46, 188 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 11 ani închisoare, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin noua sentință, i-a fost adăugat pedeapsa neexecutată aplicată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 14 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Respectiv, în aceste împrejurări instanțele de fond erau obligate de a-i aplica prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru a-i stabili pedeapsa definitivă, norme legale ce, în prezenta speță, au și fost aplicate de către instanțele de fond, stabilind corect inculpatului pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, ținând cont de faptul că pedeapsa definitivă stabilită pentru concursul de infracțiuni prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal, nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită la pronunțarea primei sentințe.

Totodată, cu referire la criticile recurentului precum că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs reține, că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei lui Cebotari I. au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, aplicând acestuia, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsă definitivă de 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, care este în limitele legii, luând în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 75 Cod penal, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar termenul pedepsei stabilite va duce la corectarea și reeducarea acestuia, ținând cont de scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa definitivă stabilită în sarcina inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, în viziunea Colegiului a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal, statuează că pedeapsa individualizată de prima instanță, menținută și de cea de apel, răspunde atât

principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DE C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Cebotari Ivan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 04 aprilie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie